

dare där i gåren då å han tyckte de så unnerlit ut me dössfal-
len, så han va allt lite misstänklig å när han sen så att hun-
nen do, när han slickade i se de som gräbban hade fått opp, så
försto han nog hur de va. De talte han om för fjärringsman å så
ble di tagna i häkte både Bolman å Bengten. Å Bolman nekade. Di
hittade å giftet i hans ficker, men de sa han att de hade hon
stoppat dit för te kunna säja att de va han som hade gjort-et.
Men han tos ve att han hade vatt me om alltsammans, å de ble
dödsstraffet för bägge. När di skulle hugga huvet å han Bolman
så kunne inte bödlen hugga rätt förste gången, å då ble han rädd
för de va lag på att om han högg fel, så fick han inte va skarp-
rättare mer, å di sto ju runtomkring å så hanum hugga fel. Då sa
han: "Ja sir tri huen pau stocken" fast de va som han ljög för-
stås. Så högg han en gång te, men de gick inte då heller, han
träffade oppe ve örat, så de va två långa sår utefter hela an-
siktet på Bolman. "Hugg på det mittersta" sa prästen då, å då så
högg han rätt. Men hon, Ila-Bengten, hon va inte rädd för te dö
hon sjöng när hon gick te avrättsplatsen å när di ville klippa
å henne håret, så ba hon att hon skulle få ha det kvar.